

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai
Lukiškių g. 2, Vilnius

2022-11-25 Nr. 22-S-11.25

DĖL DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-1737 2, 22, 52, 79, 90, 90¹, 93, 116, 158, 158², 161 IR 174 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. 22-13656(2)

Lietuvos draudikų asociacija, išanalizavusi *Lietuvos Respublikos finansų ministerijos* (toliau – Ministerija) derinimui siųstą *Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo Nr. IX-1737 2, 22, 52, 79, 90, 90¹, 93, 116, 158, 158², 161 ir 174 straipsnių pakeitimo įstatymo projektą Nr. 22-13656(2)* (toliau – Projektas), teikia savo nuomonę dėl siūlomų pakeitimų.

Atsižvelgdama į *Lietuvos banko* pateiktą pasiūlymą papildyti *Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo* 158² straipsnį nauja 6 dalimi, kolektyvinio (grupinio) draudimo sutarties platintojams nustatant analogišką teisinį režimą kaip ir įprastų, tradicinių draudimo sutarčių sudarymo atveju, Ministerija Projekto 10 straipsniu siūlo pildyti 158² straipsnį minėta dalimi. Atkreipiame dėmesį, jog ESTT sprendime byloje Nr. C-633/20, kuriuo yra grindžiamas šis siūlomas papildymas, **draudimo platintojo sąvoka yra siejama su jo gaunama ekonomine nauda**. Tuo tarpu, vertindamos Projekto 10 straipsniu numatomas 158² straipsnio 6 dalies formuluotes, draudimo bendrovės įžvelgia grėsmę, jog siūlomos nuostatos galimai išplėstų 2016 m. sausio 20 d. *Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo* (toliau – Direktyva) ir ESTT sprendime išaiškintą platintojų sąvoką taip pat ir iki asmenų, kurie ekonominės naudos iš draudimo sutarčių sudarymo negauna.

Konkrečiai, remiantis 158² straipsnio 6 dalyje vartojama formuluote „*asmenims siūloma už užmokestį prisijungti prie draudimo sutarties*“, susiklosčius tokioms situacijoms, pavyzdžiui, kai darbdavys siūlo savo darbuotojams sveikatos draudimą su sąlyga, kad jie patys apmokės 10 % draudimo įmokos, o darbdavys sumokės draudimo bendrovei likusius 90 %, tokiu atveju negaudamas jokios ekonominės naudos (komiso ar pan.) iš šios draudimo sutarties, darbdavys būtų laikomas draudimo produktų platintoju (su visomis iš to kylančiomis pasekmėmis – apmokymai, registravimas platintojų sąrašuose ir pan.). Taigi, pagal siūlomą formuluotę „*asmenims siūloma už užmokestį prisijungti prie draudimo sutarties*“ šioje aprašytoje situacijoje darbdavys galėtų būti klaidingai traktuojamas kaip draudimo produktų platintojas, net ir negaudamas jokios ekonominės naudos, kas, mūsų nuomone, neatitinka Direktyvos tikslų.

Taip pat, vertinant 158² straipsnio 6 dalies nuostatas, apskritai nėra aišku, kas būtų suprantama kaip užmokestis. Jeigu draudimo įmokos dalį kompensuoja draudėjas, ar tai laikoma užmokesčiu šio straipsnio prasme? Ar lizingo bendrovė, sudariusi draudimo sutartį dėl lizinguojamų automobilių draudimo ir draudimo įmokos dalį įtraukusi į mokėtinas lizingo gavėjo sumas, irgi bus laikoma platintoju bei jai bus taikomi visi reikalavimai kaip agento įmonei? T. y. tokiu atveju lizingo bendrovė galės turėti draudimo sutartį tik su viena draudimo bendrove ir jai bus taikomi kiti platintojui nustatyti reikalavimai?

Pažymime, jog šiuo metu visos draudimo bendrovės vadovaujasi *Lietuvos banko pozicija dėl grupinių draudimo sutarčių*, kurioje yra numatyti tik reikalavimai informacijos atskleidimui apdraustajam ir ginčų sprendimui. Šis Projektu siūlomas pakeitimas iš esmės keistų visą grupinio draudimo

konceptiją. Remiantis siūlomomis 158² straipsnio 6 dalies nuostatomis, **draudėjo funkcija nebesiejama su jokių turtiniu interesu, tik su užmokesčiu**, o šios sąvokos turinys, kaip jau minėjome, nėra aiškus. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, nepritartume Projekto 10 straipsnio siūlymui papildyti 158² straipsnį nauja 6 dalimi ir manome, kad šiuo metu grupinio draudimo rinka veikia tinkamai, atsižvelgiant į *Lietuvos banko poziciją dėl grupinių draudimo sutarčių.*

Pagarbiai

Direktorius

Andrius Romanovskis